

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022201464
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:0022201464.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., C. X, právne zastúpený JUDr. Michal Michalovčík, advokát, so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 10/B, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000,00 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 25Csp/41/2022-71 zo dňa 29. septembra 2022

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku č. I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 500,00 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti m e n í rozsudok vo výroku I. tak, že žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1000,00 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %., o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Predmetom konania je žaloba o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000,- eur odôvodnená tým, že žalobca sa v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 16Csp/20/2018 domáhal ochrany svojich spotrebiteľských práv v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 4.10.2012 č. 830051044, na základe ktorej bol žalovaným ako veriteľom poskytnutý žalobcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 1.284,25 eur s tým, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 20.9.2019 sp. zn. 16Csp/20/2018-96 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2.12.2020 sp. zn. 9Co/399/2019 a následne rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 10.9.2021 sp. zn. 16Csp/20/2018-206 bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.025,22 eur titulom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na základe zmluvy o revolvingovom úvere a rovnako určenie neprijateľných zmluvných podmienok v bode 8 ods. 8.1 a 8.4 zmluvy o revolvingovom úvere a to s poukazom aj na odôvodnenie uvedené v bode 15 a 16 citovaného rozsudku zo dňa 20.9.2019 a s odkazom na ust. § 3 ods. 5 tretia veta zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane

spotrebiteľa, keďže žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil o sumu vo výške 2.025,22 eur, zneužitím neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o revolvingovom úvere.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, poukazoval na jej nedôvodnosť a zároveň vzniesol aj námietku premlčania.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle ust. § 1 ods. 1,2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 250/2007 Z.z.), taktiež § 2 písm. i/, r/ a u/ tohto zákona, § 3 ods. 5 cit. zák., § 9 ods. 1,2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zák. č. 129/2010 Z.z.), ust. § 227 ods. 1 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“), § 228 ods. 1 CSP, § 230 CSP, § 193 a 194 ods. 1,2 CSP s poukazom na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR v bode 35 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, konštatoval splnenie zákonných predpokladov v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., keďže v konaní bolo nesporné, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 2.025,22 eur, nakoľko bol právoplatným a vykonateľným rozsudkom súdu žalovaný zaviazaný bezdôvodné obohatenie v takejto výške vydať žalobcovi, berúc do úvahy zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 228 ods. 1 CSP. V danom prípade došlo k závažnému protiprávnemu konaniu žalovaného a k značnému zásahu do majetkovej sféry žalobcu resp. k negatívnym dôsledkom v jeho súkromnom živote, preto súd prvej inštancie za primerané finančné zadostučinenie považoval sumu 1.000,- eur, ktorá predstavuje 50 % zo sumy, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil, pričom s odkazom na rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 námietka premlčania vznesená zo strany žalovaného nie je dôvodná, a to aj v zmysle § 101 OZ nakoľko k uplatneniu práva na primerané finančné zadostučinenie predchádza úspešné uplatnenie porušenia spotrebiteľského práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, k čomu došlo vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným pri zmluve o revolvingovom úvere č. 8300051044 zo dňa 4.10.2012 rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 16 Csp/20/2018 zo dňa 20.9.2019, ktorý vo výroku o povinnosti zaplatiť bezdôvodné obohatenie nadobudol právoplatnosť dňa 2.12.2020.

5. Preto 3-ročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie začala plynúť 3.12.2020 a keďže predmetná žaloba bola podaná na súd dňa 5.4.2022 bola podaná v rámci premlčacej lehoty a teda nárok žalobcu nie je premlčaný. Na doplnenie súd uviedol, že výrok rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 16 Csp/20/2018 zo dňa 10.9.2021, ktorým boli určené zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1 a 8.4. za neprijateľné, nadobudol právoplatnosť až dňa 22.10.2021. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.000,00 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP a § 255 CSP vychádzajúc zo zásady úspechu vo veci, ktorú mal žalobca v tomto konaní a preto mu patrí 100 % nárok z prisúdenej sumy voči žalovanému.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil a žalobu zamietol. Odvolaním napádal I. a III. výrok napadnutého rozsudku. Apeloval na nesprávne posúdenie námietky premlčania a to s odkazom na rozsudky Okresného súdu Žilina č.k. 14C/295/2014 a 11Co/471/2015 v tomto konaní, ako aj na ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., keďže mal za to, že pre uplatnenie práva na primerané zadostučinenie sa nevyžaduje žiadny iný spor, predchádzajúce konane a podobne a v zmysle § 101 OZ je premlčacia doba 3 ročná, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz dávajúc v tomto smere aj do pozornosti rozhodnutie NS SR 4Cdo/146/2008 zo dňa 31.7.2008. Preto aj námietka premlčania v tomto prípade bola dôvodne uplatnená. Následne poukazoval na nepreskúmateľnosť odôvodnenia dôvodnosti priznania primeraného finančného zadostučinenia a to so zreteľom aj na priznanú výšku, keďže ide o len hypotetické tvrdenie žalobcu, žiadnym spôsobom nekonkretizované, nakoľko v napadnutom rozsudku chýbajú akékoľvek skutkové zistenia, ktorých posúdením by súd prvej inštancie mohol dospieť k uvedenému záveru. Čo sa týka priznanej výšky poukazoval na nemajetkový charakter predmetu konania a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/61/2018.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok je vecne správny s apelom na jasnú úpravu ust. § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z.z., ako aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.10.2019 sp. zn. 9Co/274/2019 a skutočnosť, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, pričom odkazoval aj na ďalšie citované rozhodnutia. Rovnako za neopodstatnenú považoval aj námietku premlčania uplatneného nároku, keďže jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku vyjadrená vždy v peniazoch, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobí alebo mieni spôsobiť s tým, že a s poukazom na rozsudok NS SR zo dňa 30.1.2019 sp. zn. 6Cdo/127/2017 pre rozsah finančného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť, keďže jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia, berúc do úvahy v tejto otázke aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/23/2021.

9. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril v znení skutočností uvádzaných v podanom odvolaní, na ktoré poukazoval s tým, že z odôvodnenia rozhodnutia nie sú zrejmé konkrétne skutočnosti pre priznanie uplatneného nároku so zreteľom na jeho dôvodnosť ako aj výšku dávajúc do pozornosti aj rozhodnutie NS SR z 27.4.2006 sp. zn. 4Cdo/171/2005.

10. Žalobca sa k tomuto vyjadreniu už nevyjadril.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 34 CSP, na základe podaného odvolania žalovaného spor podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolaní, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné v celom rozsahu a preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP sčasti priznanej výšky finančného zadosťučinenia.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.12.2023 o 10,55 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 207/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 14.12.2023 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

13. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

16. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn.

vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

18. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu však nevyvodil správny právny záver, pokiaľ ide o určenie výšky finančného zadosťučinenia, ktoré je primerané zisteným okolnostiam prejednávanej veci.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o splnení všetkých zákonných predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi v zmysle § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z., avšak považuje za primerané finančné zadosťučinenie iba čo do výšky 500 eur s ohľadom na kritéria, ktoré je potrebné zohľadniť v zmysle už ustálenej súdnej praxe.

20. Predmetom konania je nárok na primerané finančné zadosťučinenie, vyplývajúce z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý vzniká, ak sú splnené podmienky stanovené zákonom, a to: a) spotrebiteľ aktívne ako žalobca uplatní na súde porušenie práv a povinností určených na jeho ochranu proti porušiteľovi, b) je úspešný.

21. V prejednávanej veci podstatou odvolacích námietok je tvrdenie žalovaného, že neboli preukázané okolnosti, ktoré by odôvodnili tak vysokú a neprimeranú sumu finančného zadosťučinenia.

22. Žalobca úspešné uplatnenie porušenia svojich práv a povinností žalovaného preukázal rozsudkom Okresného súdu Michalovce č.k. 16Csp/20/2018-96 zo dňa 20.9.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.05.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2.12.2020 sp.zn. 9Co/399/2019 a následne rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 10.9.2021 sp.zn. 16Csp/20/2018-206, ktorými bola konštatovaná bezúročnosť revolvingového úveru č. 8300051044 zo dňa 4.10.2012, ako aj vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.025,22 eur (viď body 9. až 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku), tak žalobca teda preukázal splnenie podmienky ustanovenej v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keď uplatnil žalobou na súde porušenie práv a povinností určených na jeho ochranu proti žalovanému a v súdnom konaní bol úspešný.

23. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, zák. č. 250/2007 Z.z. nestanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť, s výnimkou, že toto musí byť primerané.

24. Určenie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou úvahy súdu a súd určí, aká výška finančného zadosťučinenia je primeraná vždy s ohľadom na okolnosti danej veci. Nemôže ísť teda o úvahu svojvoľnú a túto musí súd v odôvodnení rozsudku vysvetliť tak, aby bolo zrejmé, prečo práve priznanú sumu finančného zadosťučinenia považuje za primerané finančné zadosťučinenie v danej konkrétnej veci.

25. Súdna prax doposiaľ vychádzala pri posudzovaní primeranosti finančného zadosťučinenia z nasledujúcich kritérií: 1/ vzniknutá, resp. hroziaca ujma, 2/ rozsah, v akom dodávateľ porušil svoje povinnosti a výška majetkového plnenia, ktoré tým dodávateľ získal na úkor spotrebiteľa, 3/ doba trvania protiprávneho stavu, 4/ nevyhnutnosť domáhania sa práv v súdnom konaní a tým spôsobený zásah do súkromného života spotrebiteľa, 5/ reparácia vzniknutej ujmy v majetkovej sfére spotrebiteľa, t.j. súdy zohľadňujú, v akom rozsahu bolo spotrebiteľovi vrátené majetkové plnenie dodávateľom, na ktoré dodávateľ nemal právny nárok, 6/ odškodnenie v iných obdobných prípadoch porušenia práv spotrebiteľa, 7/ odškodnenie v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení v oveľa závažnejších prípadoch (náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, odškodňovanie obetí trestných činov).

26. V tu prejednávanej veci súd pri určení výšky finančného zadosťučinenia vychádzal z vyššie uvedených kritérií, keď prihliadol na výšku plnenia, ktoré dodávateľ získal na úkor spotrebiteľa (2.025,22

eur), keď oproti poskytnutému úveru 1.284,25 eur pri neplatnej zmluve žalobca žalovanému uhradil 3.309,47 eur, ktorá predstavuje ujmu žalobcu ako spotrebiteľa v jeho majetkovej sfére a zároveň predstavuje výšku majetkového plnenia, ktoré žalovaný ako dodávateľ získal porušením svojich povinností na úkor žalobcu ako spotrebiteľa. Zohľadnil aj dobu trvania protiprávneho stavu 8 rokov na zníženie životnej úrovne žalobcu, ktorú vymedzil od uzavretia zmluvy dňa 24.07.2013 až do právoplatnosti rozsudku o vydanie bezdôvodného obohatenia, že žalobca bol nútený domáhať sa svojich práv v súdnom konaní, a tým bol spôsobený zásah do jeho súkromného života a zohľadniac tieto kritéria považoval sumu 1.000 eur za primeranú okolnostiam prejednávanej veci a plniacu tak funkciu reparačnú, ako aj sankčnú, ktorá predstavuje 50% zo sumy, o ktorú sa žalovaný obohatil (viď body 39. až 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku).

27. Zohľadniac všetky vyššie uvedené kritéria, ako boli vyhodnotené a vychádzajúc aj z rozhodovacej praxe senátu v iných obdobných veciach (napr. sp.zn. 6Co/84/2021, 6CoCsp/49/2021, 6CoCsp/49/2022, 6Co/129/2020, 6Co/150/2021, 6CoCsp/68/2021, 6CoCsp/57/2021, 6CoCsp/40/2021, 6CoCsp/51/2022 a ďalšie), považuje preto odvolací súd za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur, a to aj s prihliadnutím na odškodňovanie v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení aj v oveľa závažnejších prípadoch (napr. v prípadoch náhrad za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia alebo v prípadoch odškodnení obetí trestných činov), z ktorých dôvodov potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 500 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku podľa § 387 ods. 1 CSP a v prevyšujúcej časti rozsudok zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

28. Čo sa týka námietky premlčania, sa odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje sa s odôvodnením napadnutého rozsudku v tomto smere a dopĺňa, že pokiaľ sa týka námietky premlčania súd uvádza, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017 je v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. jediným predpokladom na uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je to, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, a pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, nakoľko pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Z vyššie uvedeného vyplýva, že uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie predchádza úspešné uplatnenie porušenia spotrebiteľského práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, k čomu došlo vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným pri zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.10.2012 rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 16Csp/20/2018 zo dňa 20.9.2019, ktorý vo výroku o povinnosti zaplatiť bezdôvodné obohatenie nadobudol právoplatnosť dňa 2.12.2020. 3-ročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie teda začala plynúť 3.12.2020 a keďže predmetná žaloba bola podaná na súd dňa 5.4.2022 bola podaná v rámci premlčacej lehoty a teda nárok žalobcu nie je premlčaný. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že výrok rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 16Csp/20/2018 zo dňa 10.9.2021, ktorým boli určené zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1 a 8.4. za neprijateľné, nadobudol právoplatnosť až dňa 22.10.2021. Preto je v tomto smere odvolacia námietka nenáležitá.

30. O nároku na náhradu trov celého konania (na súde prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania) bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP.

31. V prejednávanej veci žalobcovi patrí plná náhrada trov celého konania zo sumy priznanej súdom (500 eur) z dôvodu, že výška plnenia závisela od úvahy súdu a úspech vo veci súd skúmal čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).